

نام هورمون	محل تولید	نقش	کاربرد	نحوه عمل
اکسین	انتهای ساقه	افزایش رشد طولی ساقه - تقویت ریشه زایی - دوام مرگ - به تعویق انداختن تشکیل لایه جدا کننده دمبرگ و دمل - مانع ریزش برگ ها - به تأخیر انداختن گل - تسریع تعدیل تخمدان به میوه اثر چیرگی رأسی به اکسین موجود در جوانه انتهایی مانع رشد جوانه کناری می شود	ریشه دار کردن قلمه ها استفاده در کشت بافت جهت تحریک ریشه زایی (نسبت بالای اکسین به سینتوگنین) استفاده از اکسین قبل از لقاح به گیاه برای تولید میوه بدون دانه	انعطاف پذیری دیواره و طول شدن سلول ها رشد سلول ها از طریق ساخت RNA و پروتئین ساقه با تراکم زیاد اکسین به ریشه با تراکم کم اکسین و جوانه با تراکم متوسط اکسین رشد می کند
سینتوکدین	رئوس ریشه	کاهش پذیری از طریق: افزایش سنتر کلروفیل و تأخیر در ریزش برگ ها رفع خستگی دانه و جوانه	افزایش مدت نگهداری میوه و سبزی در انبار شادابی گل ها در کشت بافت، از سلول های تمایز نیافته ساقه تشکیل می شود	تحریک تقسیم سلولی - طول شدن سلول ها
ژیبرلین (جبرلین) (ین)	ساقه ها و دانه های در حال نمو ریشه و جوانه انتهایی ساقه	بیداری دانه و جوانه - ممانعت از ریشه زایی - به جلو انداختن گل دهی مخصوصاً در گیاهان ۲ ساله - جوانه زنی - رشد برگ و دوام برگ - نمو میوه - تولید میوه بدون دانه - طول شدن ساقه مخصوصاً گیاهان پاکوتاه (ذرت - نخود - لوبیا)	درشت کردن میوه های بدون دانه (انگور بدون دانه، سیب، خیار، نارنگی، گلابی)	ژیبرلین موقعی فعال است که اکسین باشد
آسید آسیتیک (استیزین)	در برگ ها در تغییر کاربنوئیدها در پلاست ها به وجود می آید	خفتگی دانه و جوانه - بازدارندگی رشد - ریزش برگ - ریزش میوه - به تعویق انداختن گل - حفظ جذب آب توسط ریشه - بستن روزنه ها و کاهش تعرق (تنظیم تعادل آب در گیاهان تحت تنش خشکی) - جلوگیری از رشد سلول ها		
اتیلن	در همه جای گیاه از سوختن ناقص نفت نیز تولید می شود و میزان آن با تنش آب - زخم - آلودگی هوا - عوامل بیماری زا و شرایط غرقابی افزایش می یابد	خفتگی دانه و جوانه - ریزش میوه - زرد شدن میوه	تسریع رسیدن میوه های مانند گوجه و انگور - سست شدن میوه (گیلاس) و آسان تر شدن برداشت محصول	هر دو هورمون پذیری هستند و فرایندهای ریزش برگ بزمردگی گل - سنتر پروتئین و انتقال بدن ها را در شرایط نامساعد کنترل می کنند و فرایندهای مراحل انتهایی نمو گیاه مانند پذیری